

Jógvan Fríðriksson

SAMKYND AVGERA FRAMTÍÐINA HJÁ KIRKJUNI

Tað er eingin ivi um, at handfaringin av hesum máli fer at gera av, hvussu framtíðin hjá føroysku fólkakirkjuni sær út, sigur Jógvan Fríðriksson, biskupur

BARBARA HOLM

– 30 ár. Tað er ein øgiliga long tíð. Eg fari ikki at siga tað er ov leingi, men leingi er tað, sigur Jógvan Fríðriksson, biskupur, hendan dagin vit hittast til eitt prát, nú 30 ár eru liðin, síðani hann varð prestavígður í Havnar Kirkju.

Nógv er hent hesi seinastu 30 árin, og í dag er fólkakirkjan við eitt vegamót. Stríðið um rættindi til tey samkyndu er altumfevandi í samfelag okkara, heldur biskupur, og ikki nokk við tí – tað fer eisini í síðsta enda at avgera, hvussu fólkakirkjan verður samansett og stýrd komandi áratíggjuni.

Í dag er tað ein spurningur um borgarliga vígslu. Ein spurningur, sum biskupur heldur er eitt »traditionsøguligt, filosofiskt paradoks« í sær sjálvum. Hví? Tí orðið »vígsla« hevur ein serstakan týðning.

– At víga merkir, at tú kallar á hægri maktir eftir vælsignilsi. So at tosa um borgarliga vígslu er eitt paradoks. Fyrsta orðið sigur, at hetta ikki er kirkjuligt, men seinna orðið sigur, at tað er heilagt og kallar eftir vælsignilsi frá hægri maktini. So hví kann man ikki bara kalla tað borgarliga giftu, spyr

Politikararnir eru vælkomnir at gera so nógva lógir teir ynskja. Eg haldi ikki tað er uppgávan hjá kirkjuni at hava hugsanir um tað, uttan so, at lógarsmíðið ávirkar kirkjuna beinleiðis«

Jógvan Fríðriksson

biskupur, men er tó skjótur at staðfesta, at hetta ikki hevur so stóran týðning, og tó.

– Vit kunnu bara seta eina striku í sandin, og siga, at frá í dag av, merkir orðið »vígsla« ikki tað, sum tað søguliga hevur gjørt. Men hvussu fært tú øll fólk at taka undir við, at orðið ikki longur hevur sama týðning, spyr biskupur.

– Hatta er eitt annað kjak, men eg haldi tað lýsur, hvussu sera kompleks hendan avbjóðingin er, sigur Jógvan Fríðriksson.

Hesin torgreiddi spurningur, sum kann vendast og kjakast um útfrá óhugsandi nógvum sjónarmiðjum, krevur nú eitt svar. Og svarið – ja tað fer at kollvelta fólkakirkjuna, so ella so.

– Summi halda, at biskupur skuldi stuðlað teimum samkyndu alment. Onnur halda, at eg skuldi tikið frástøðu frá teimum. Mín hugsan er, at eg blandi meg ikki í hetta politiska mál, tí tað mugu politikararnir eiga. Men lat tað vera sligið fast, at eg gangi sterkt inn fyri, at her skal vera pláss fyri øllum í Føroyum, sigur biskupur.

Einskilja kirkjuna frá landinum

Í hesum døgum arbeiða triggjar

løgtingsnevndir við spurninginum um, hvussu eitt lógaruppskot um at loyva borgarligari vígslu til tey samkyndu, kundi verið snikkað saman. Ein neyðug lógarbroyting, sum liggur á borðinum nú, ávirkar fólkakirkjuna. Tann lógarbroytingin viðførir, at tað verður positivt nevnt í lógini fyri fólkakirkjuna, at vígsla í kirkju einans er fyri hinkynd. Hetta tekur ovasti myndugleikin í fólkakirkjuni tó ikki undir við. Í hoyringssvarið til løgtingsnevnd hava stiftstjórn, felagið fyri kirkjuráðslimir og prestafelagið gjørt greitt, at:

– Vit meta tað vera prinsipielt skeivt at diskriminera ávísan bólka av fólki í løgtingslóg um Fólkakirkjuna.

Hendan møguliga lógarbroytingin og aðrar við viðføra, at biskupur nertir við tankan um at einskilja kirkjuna frá landinum.

– Lat meg siga tað soleiðis, at við virðing báðar vegir ber væl til at halda fram við tí samstarvi, sum fólkakirkjan og landið eru um. Men verður lóggivið inn í kirkjuna, so er eingin ivi um, at tað fer at hava avleiðingar so ella so, sigur Jógvan Fríðriksson.

Framhald á næstu síðu

– Lóggevur landið innum kirkjugátt, so viðførir tað uttan íva, at kirkjan missur limir. Og missa vit limir, so merkir tað beinan vegin stórar sparingar, sigur Jógvan Fríðriksson á

MYND: ÁLVUR HARALDSEN